

Noc do vrkočov sny si vplieta
jak vyťahané nite leta
a vietor učí syna lietať!
V byte vedľa plače dieťa
a budí pána Kapuleta
nebo letí krídeľ husí
a o tom všetkom gágajú si
Zem ustiela si posteľ v listí

Mráz smutným vílam češe vlasy
pán slnko s plačem v hlase hlási
ilúziu o počasí
vetrík skučí, chce byť s mamou
po zlej srážke s vetrolamom
nebo letí krídel husí
a o tom všetkom gágajú si
Zem ustiela si posteľ v listí
posteľ v listí
Zem ustiela si posteľ v listí

Už sneh sa pýta: Jask sa máte?
a dvíha golier na kabáte
drzo prchá sa pod čepice
a na ladové pohľanice
a maľuje nám cviklou líce
Nebom letí krídel husí
a o tom všetkom gágajú si
Zem ustiela si posteľ v listí
posteľ v listí
Zem ustiela si posteľ v listí

A ráno, list v diári čistý
Skôr než to o mne niekto zistí
Si ma k sebe vo sne prini
Priky si ma, stisni, v listí.